

Rigsdagstidende.

1861. Forhandlingerne paa Landstinget. Nr. 38.

Trettende Sæssion.

22de Møde.

Mandagen den 18de November Nr. 1.

(Fortsat.)

Indenrigsministeren (forts.): Aldeles at ubelulle et saadant Forsøg, forekommer der mig ikke at være Anledning til. Naturligvis er Lovudkastet affattet saaledes, at hvis denne Befordringsmaade imellem Frederikshavn og Hjørring staaer sin Prøve, den da ogsaa kan indføres andre Steder. Det, der har været det Tiltalende for mig, er det, at der dog derved kunde gives dem, der endnu i lang Tid maatte give Afkald paa et ordentligt Jernbaneanlæg, nogle af de Fordele, der ere forbundne med et saadant. Jeg kan aldeles henholde mig til den ærede Minoritetens Ytringer med Hensyn til, at hvad der af vedkommende Ingenieur-officere er ytret om Locomotivernes mindre Fuldkommenhed aldeles ikke angaaer Spørgsmaalet om Veienes Interesse eller Publicums Sikkerhed, men alene deres Rentabilitet. Den Ingenieur-officere, som var sendt til England, fraraadede at nytte Eneret til Anvendelsen af disse Locomotiver, og det vil ogsaa sees af det, som jeg yttrede ved Sagens Forelæggelse, at jeg ikke anseer saadan Eneret for absolut nødvendig, skjøndt Saadant væsentlig vil kunne understøtte den Entrepeneur, med Hensyn til hvis Foretagende Lovudkastet nærmest er udarbejdet, og som væsentligt maa arbejde med fremmede Capitaler, til at naae sit Maa, og jeg troer, at en saadan Eneret for 10 Aar og for en bestemt Veilinie ikke kan være paa nogen Maade skadelig, idet jeg anseer det for tvivlsomt, hvor-

vib det saadant Locomotiv vil kunne betale sig, men for aldeles tvivlsomt, at flere i Concurrance med hverandre ikke vilde kunne betale sig. Endelig skal jeg udtale, at et af de Ønsker, hvormed jeg har tiltraadt min Andeel i Landets Styrrelse, er det, at vi just ikke i enhver Henseende altid skulle være de Sidste; men at vi — om vi end ikke tør udgive os for Opfindere — dog vel tør driste os til at være med blandt de Første.

Jacobæus: Efter det Foredrag, som vi nu have hørt af den ærede Minister, har jeg egentlig ikke Meget at sige. En af de Grunde, hvorfor jeg interesserede mig for Sagen, har ganske vist været den, at jeg havde den Overbevisning, at disse Locomotiver i mange Egne til en vis Grad vilde kunne træde istedetfor Jernbaner, saaledes som den ærede Minister bemærkede. Den ærede Ordfører har ikke ret forstået mig, naar han meente, at jeg havde forbigaaet, at disse Locomotiver ikke endnu vare bragte til stor Anvendelse i England. Det omtalte jeg og sagde tillige, at det var af den Grund, at de vare stærkt bebyrdede ved den store Veiskat, som de maatte betale, og at Jernbanenettet var saa omfattende i England. Nu har den engelske Regjering imidlertid høvet Veiskatten, og saaledes var en Lettelse kommen frem. Jeg veed ikke ret, om den ærede Ordfører eller Majoriteten i det Hele mener, at vore danske Heste skulde være af en ganske anden Natur end andre Lands Heste. Jeg har ikke den Mening, at vore Heste ikke skulde kunne vænnes, ligesaadelsom alle andre Landes Heste, til saadanne Locomotiver. En Hastighed af